

Mit problem i den sammenhæng var, at jeg kom til at tænke på, hvad fru Pia Kjærsgaard havde sagt nogle ganske få minutter tidligere. Fru Pia Kjærsgaard havde redegjort for, hvor synd det var for de gamle mennesker i Danmark, at vi brugte alle pengene på flygtningene i stedet for at bruge dem på de gamle.

Så er det altså, jeg må sige: Hvordan kan vi bruge pengene på FN's flygtningelejre i den tredje verden, samtidig med at vi bruger de samme penge på de ældre i vores eget samfund? Med Enhedslistens erfaring kan jeg sige, at det er svært at bruge de samme penge to gange, og det tror jeg også at Fremskridtspartiet kommer til at erkende.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Nu står det klart, at det, vi er i gang med, er sådan en partiernes præsentationsrunde, hvor man via pressen kan formulere for vælgerne, hvad det er, man ønsker, og man har så på forhånd gjort sig klart mellem partierne, at man ikke skulle tage alt for mange korte bemærkninger, for vi skulle helst ikke have alt for meget diskussion.

Når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at ideen var, at vi ikke skulle skændes om en alenlang dagsorden, der vedrørte substansen, så må jeg for det første konstatere, at det dagsordensforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, ikke er en alenlang dagsorden, i hvert fald ikke hvis man ser den i forhold til mange af de dagsordener, vi bliver præsenteret for herinde i Folketinget, og punkt to kan jeg så bare beklage, at Venstre ikke er parat til at tage en dagsordensdebat, hvor man også diskuterer substans. Deraf kan vi så konkludere – som vi også kan læse i det dagsordensforslag, som Venstre er medfor-slagsstiller til – at der ikke er spor substans i det, for var der det, kunne man selvfølgelig også sige: Hvad er det nu for nogle nye oplysnings-kampagner, der skal iværksættes? Det tror jeg ikke partierne, der har fremsat dagsordensfor-slaget, egentlig har gjort sig klart.

Så lad mig blot sige til hr. Arne Melchior, at overdivelse ofte kan fremme forståelsen. Jeg sagde ikke, at der var 40 millioner flygtninge. Jeg nævnte, at der var 15-20 millioner. Det kan være, tallet er større. Jeg sagde: Jeg kender det ikke præcis, men jeg mener ikke, det ligger på 40 millioner.

Men det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at Fremskridtspartiet i

Finansudvalget har stemt for de bevillinger, der er ansøgt om til hjælp i nærområder. Fremskridtspartiet er aktivt gået ind for og har været med til at stemme for og dermed påtage sig medansvar for, at det danske samfund, den danske stat bruger midler i de områder, og det er, fordi vi har den grundlæggende indstilling, at vi for de penge, vi har at bruge til det område, kan hjælpe langt flere mennesker til det, som hr. Arne Melchior kalder ordentlige vilkår, end vi kan ved at hjælpe langt færre her i Danmark for de ekstra midler, som det jo koster med den politik, som man fører fra Folketingets side.

Dér spørger jeg hr. Arne Melchior, hvad det egentlig er, han vil, for hvis man virkelig vil anlægge et meget humant syn på de her ting, så må det være, at man snarere hjælper så mange som muligt til rimelige, tålelige vilkår end hjælper langt færre til det, som hr. Arne Melchior så kalder ordentlige vilkår. Det er i hvert fald det, vi i Fremskridtspartiet hellere vil end føre den integrationspolitik, som man fører i Danmark, og som jo koster en hel del ekstra penge for at hjælpe det samme antal mennesker, som man kunne hjælpe for langt færre midler andre steder i verden.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Thulesen Dahl kunne naturligvis ikke dementere min oplysning om, at hans parti ikke stemmer for ulandsbistanden, som altså i Danmark udgør en procent af bruttonationalproduktet, og det er i højeste grad humanistisk virksomhed. At det samtidig er sund dansk sikkerhedspolitik og har sit klare egoistiske præg – jo, men det har den meste velgørenhed også i sig.

Må jeg så uden at blive personlig sige, at det er meget godt, at fru Birthe Rønn Hornbech har været lærer på Politiskolen og ikke på Pastoralseminariet. Nu begynder hun pludselig at spille Det Gamle og Det Nye Testamente ud mod hinanden. Det tror jeg ikke er særlig god tone i den danske kirke. Jeg er tit til kristen gudstjeneste og hører den ofte i radioen, og hvad der dér citeres fra Det Gamle Testamente –! Jeg har bare i dag nævnt De Ti Bud, og at én lov skal gælde for dig og for den fremmede, som er inden for dine porte, og at du skal elske din næste som dig selv.

Det er altså Det Gamle Testamente, og det er for øvrigt Jeremias og Esajas og Davids salmer også, så det er svært at se, hvad formål det skul-